

hefur hoyrt so nógv um henda merkiliga mann, ið ger undurgerningar og sigur lærurikar søgur.

Kanska kann hann nú stytta sær stundir á vitjanini í Jerúsalem við at lata henda undurgerðara uppræða fyrri sær.

Men tá ið Jesus ikki er serliga samarbeiðsvilligur, hvørki svarar honum ella enn minni vísir honum nokur sjónlig undurverk – so fer hann at halda sær á teiti av hesum merkiliga manni: Gera gjøldur, lata hann í sín klæði og sláa alt upp í glens.

Og tá ið hann so keðist av hesum stutt-leika, vísir hann málinum frá sær aftur til Pilatusar.

Nei, hevði kloddin Heródes dugað at sæð, hvønn láturligan leiklut hann hevði í hesum álvarsleiki – so hevði eisini hann havt alla grund til at farið burtur og hongt seg.

Men hann er jú ikki rættiliga so einsamallur sum Júdas, hóast ofta mundi vera kalt á tindinum hjá einum jødiskum konga, sum sat á trúnuni av rómverskari náði: Tí henda dagin vóru teir vinmenn báðir, Pilatus og Heródes – sum ikki annars plagdi at vera.

Og hvussu við hinum lærusveinum? Teir hava vit einki hoyrt um í kvøld – teirra leiklutur í pinslvsøguni er jú mestsum av nú – vit hava hoyrt um teir tær undanfarnu føstuvikurnar: Hvussu teir sovnaðu í Getsemane og rýmdu, tá ið hermennirnir komu, uttan Pætur, sum vágaði sær við inn í garðin hjá høvudsprestinum, men tá sveik eisini hansara dirvi. Vit mugu hugsa okkum, at teir hildu saman, krøvdu seg kanska í onkrum húsum í Jerúsalem – og høvdu teir ikki havt hvønnannan hesa løtu, so vóru tað helst nógvir av teimum, ið eisini kundu farið burtur og hongt seg!

Bara ein annar er í hesi søguni, sum er líka so einsamallur sum Júdas.

Tað er Jesus sjálvur.

Ikki tí, hann hevur einki at iðra seg um ella hava samvitskubitt av, hann hevur einki skeivt gjørt, – og tó eru tað fólk, ið eru til reiðar at heingja hann.

Men hann man helst vera farin at ivast, og tað kann í summum livsins víðurskiftum vera nógv ringt. Ivast, um hann nú eisini hevur gjørt tað rætta: er hetta hansara Messias-uppgáva, sum hann nú er við at fullføra?

Man hansara einsamalla stríð í Getsemane ikki m.a. vera við henda ivan? Og tó: hann hevur fæðir sín við sær enn, hóast allir vinir hava svikið – men tá ið vit koma fram til langafriðgjagad, hoyra vit, at tað ræðuliga hendir: at hann eisini missir fæðir sín burtur!

“Eli, Eli! Lama sabaktani!”

So nógv skuldi til, áðrenn alt var fullgjørt!!

Og hvussu við okkum í dag – líðingar og svikagerðir fara fram enn – við okkum sum høvudsleikarum. Í báðum portum. Við hvørt eru tað vit, ið verða svikin og við hvørt eru tað vit, ið svikja. Menniskju verða enn dagin í dag pínð og svikin, – og menniskju pína og svikja. – Og tá ið til stykkis kemur, munnu vit vera fleiri, sum okunkfð hava grund til so mikið av samvitskubitti og skomm, at vit tað sama kundu farið burtur og hongt okkum. Og onkur ger tað eisini, tíverri!

Men okkara útlit eru kortini ikki so troystarleys og døpur sum tey hjá Judasi. Tí vit kenna endan á søguni. Tað gjørdi Júdas ikki. Hann helt, at nú var alt út, nú vendist ikki aftur. Hann hevði svikið Jesus og givið hann upp til yvirvöldina – og harvið beint fyrri sínum møguleika fyrri at fáa fyrigeving. Jesus var jú ikki at hitta longur. So kundi hann tað sama beina fyrri sær eisini. Og tað gjørdi hann so, beindi fyrri sær – og fekk so státt ikki endan við!

Hevði Júdas vitað, at hetta ræðuliga, sum hann nú var vavdur uppi, tað fór Gud at venda til tað mest undurfulla, sum nakrantíð er hent, so høvdu hansara útlit verið frægari. Men hann skilti tað ikki tá, líka so lítið sum hinir lærusveinarnir skiltu tað.

Hevði hann vitað, at tann kærleikin og ta trúfesti og tann góðska, sum hann hevði svikið og hjálpt yvirvöldini at beina fyrri – at

tað var sjálvur tann Guds kærleiki, sum skuldi vinna á øllum, eisini sjálvum deyðanum – so høvdu hansara útlit ikki verið so troystarleys.

Men vit vita, at kærleikin og fyrigevingin eru til enn. At kærleikin reis upp aftur páskamorgun. At fyrigevingin reis upp aftur páskamorgun.

Hvussu vikur og vendir, hvussu vit enn svikja og verða svikin – so er Jesus har við sínum kærleika og fyrigeving – og lívið so státt enn vert at liva.

Tað eru tey gleðiligu tíðindini til allar okkum judasar og elstar og høvudsprestar og lærusveinar og heródesar og pilatusar: Jesus er risin upp! Kærleikin er til! Fyrigevingin er til!

Men hví so yvirhøvdur halda føstu? At halda føstu er ein gamal siður, ikki spesielt nakar kristiligur siður, tí vit kenna siðin úr øllum átrúnaðum: hetta sjálvboðin at átaka sær sakn og sorg og líðingar.

Nei, kristiliga er eingin grund til at halda føstu. Tí Jesus er her jú. Og hann segði einaferð: munnu brúðmennirnir fasta meðan brúðgómurin er hjá teimum!

Kanska er tað menniskjansliga í lagi at halda føstu: minnst á, at líðingar og svik eru til enn, nú sum tá ið Jesus leið og varð svikin. Tað er í lagi at vera solidarisk við øll tey, ið framvegis líða neyð – og kanska við føstuni laga tað so, at okkurt verður til avlops til teirra, sum ikki fríviliga hava átiðið sær føstuna.

Og kanska eisini halda føstu til at minnst á Jesu líðing og deyða. Menniskjansliga kann vera nógv gott í at halda føstu á handa hátt, men kristiliga er føstan yvirstaðin! Tí Jesus er risin upp!

Tað var gamalt í Føroyum ikki at dansa og hava aðra skemtan í føstuni.

Tað er helst mentanarliga ein góður siður – kanska verður dansurin og skemtanin so mikið meira at frøst um, tá ið vit ikki hava tey hvønn tann einasta dag.

Men kristiliga er einki skil í tí!

Vit kristnu hava allar grundir til at gleðast og dansa hvønn einasta dag!

Tí Judasar troystarleysu útlit ikki eru okkara!

Okkara svik og synd og dugnaløysi, so nivandi og ræðulig tey enn kunnu vera fyrri okkum sjálv og okkara medmenniskju – so eru tey ikki longur tann avgjörði dómurin yvir okkum.

Jesus læt seg hongja, so at Judas og vit ikki longur skuldu halda tað vera okkara einasta útveg!

Dugnaløysi og svik, synd og deyði eru ikki okkara einasta útlit! Lívið er enn vert at liva! Náðin er nýggj á hvørt morgni!

Okkara svik og synd fáa ikki seinasta orðið!

Jesus vann á svikinum og á deyðanum!

Kærleikin er til enn!

Fyrigevingin er til!

Tí Kristus reis jú upp!

Í ljósinum frá páskamorgni kann føstan geva meining – annars var hon einki og til onga nyttu. Ja var tað ikki fyrri ljósinum frá páskamorgni, kundi eingin av okkum gjørt beinari enn Judas.

Tí tá vóru vit kristnu, sum Paulus sigur, tey syndarligastu av øllum menniskjum, og tá var føstusaknur og føstusorg, antin tey so vóru sjálvboðin ella ófrívilig, ikki til at liva við.

Men nú kenna vit ljósið frá páskamorgni – og tí kunnu vit rokna allar okkara føstusíðir sum bara eitt slag av sjónleiki – veruleikin sjálvur, hann rennur upp páskamorgun í allari síni dýrd og gleði!

Um føstutíðin kann minna okkum á tað – og peika fram ímóti tí – tá ger tað einki, um vit halda føstu fyrri okkara medmenniskja skyld!

Amen.

Tá kórsangarar í oktober mánaði fara á sangskeiðið hjá Heimamissionini, sum aftur í ár verður í Leguhúsinum í Nesvík, fer kendi norsk orða- og lagsmiðurin, ið er maðurin aftan fyrri kóri «Refleks», at stjórna tí stóra felagskórinum

Mjnd: Hilmar Jan Hansen

Kendur norðmaður við á sangskeiðnum

Aftur í ár fer Heimamissionin at skipa fyrri sangskeiði í Leguhúsinum í Nesvík í heystfrítíðini hjá skúlunum í oktober mánaði, og hesaferð kemur kendi norðmaðurin Martin Alfsen til Føroya at vera við á skeiðnum sum kórleiðari og undirvísari

Tað árliga sangskeiðið hjá Heimamissionini, ið skipað hevur verið fyrri í hvørjari heystfrítíð síðani 1979, verður aftur í ár í oktober mánaði, og eins og í fjør verður sangskeiðið í Leguhúsinum í Nesvík. Hetta varð roynt sum nakad nýtt í fjør, eftir at sangskeiðið hevði ferðast kring landið, og sum heild vóru øll vælnøgð við at hava skeiðið í Nesvík, har góðir møguleikar til taks at hysa stórarígrugva av fólk.

Og rúgván kann vera stór, tí okkurt árið hava yvir 200 verið á sangskeiði.

Umfamt alt tað vanliga, ið plagar at vera á skránni, tá sangskeið er, kemur kendi

norðmaðurin Martin Alfsen hesaferð til Føroya at vera við á skeiðnum. Hann fer at undirvísa saman við fleiri øðrum skeiðlærarum, og so fer hann eisini at stjórna tí stóra felagskórinum, ið eins og vanligt syngur á konsertini, skeiðið endar við leygar kvöldið í heystfrítíðini.

Umfamt at starvast sum undirvísari, er Martin Alfsen eisini maðurin aftan fyrri tað kenda og vældámda gospelkór «Refleks». Umfram at stjórna hesum kórinum, er Martin Alfsen eisini kendur sum bæði orða- og lagsmiður, og tey mongu seinnu ári ni hevur hann verið ein av teimum, ið hevur sett sín

dám á gospelónleik í Norðurlondum og aðrastaðni við.

Ein sovrðin maður hevur nógv um oyruni á tónleika-økinum, men kortini hevur tað, sambært Trúðanum, eydnast sangnevndini hjá Heimamissionini at faa hann hendaðvegin í oktober mánaði. Øll árið hava bæði danir og norðmenn verið við sum lærarar á sangskeiðnum.

Hóast sangskeiðið ikki er fyrr enn um hálvt ár, er sangnevndin longu farin undir fyrireikingarnar, ið kunnu vera rættiliga umfatandi, tá so nógv er, ið skal fást upp á pláss til hesa vikuna, sangskeiðið varar.

hj.

Framhald av síðu 2

Reingerðartólk

Søkt verður eftir reingerðarfólki til starvshøli savnsins í Hoyvík at byrja 1. mai 1995.

Umsóknir skulu vera savninum í hendi innan 24. april.

Føroya Fornminnissavn
Hoyvík
Postbox 1155
110 Tórshavn
tlf. 10700

Veðurtænanastan á Veðurstøðini
Upplýsingar um veðrið á veðurstøðnum kunnu fáast við at ringja á tlf. 12210.

í Havn 11/4-95
Atli P. Dam